

DE SOCIETAT

Un dia va dir la Caterina :
No ho trobeu? Ara la gent riu menys que abans.
I ningú, tret d'ella, no sabia, de moment, si ho trobava.

Però tenia raó.
La Caterina tenia raó.
Finalment hi vam caure.
Sense saber per que,
sense saber, nosaltres, per que,
la gent riu una mica menys
cada dia que passa.

Després vam girar full,
- exteriorment, només -
per a tornar als grans temes de conversa :

-Fa temps que no ha plogut.
I el perquè no sortia.
-M'agrada més l'estiu.
I el perquè no sortia.
-Anem pujant els fills.
I el perquè no sortia.

La Caterina tenia raó,
i el perquè de la seva raó
no sortia.

Xavier Amorós nascut a Reus en 1.923 , Poeta. Fill d'un co merciant local, a la mort del seu pare hagué d'abandonar els estu dis de batxillerat per a ocupar-se del negoci. Ha col.laborat en les tasques de la secció de literatura del Centre de Lectura de Reus, en diverses empreses de teatre amateur, i ha participat en les antologies de la poesia reusenca. Ha publicat tardanament els reculls "Guardeu-me la paraula" (1.962) i "Qui enganya, para" (1.968), guardonat amb el premi Carles Riba 1.964.

La seva poesia s'inscriu ens els corrents realistes de post guerra, i hi tenen relleu els fets quotidians i les joies i misèries del petit món local. Ha escrit una peça de teatre "Història sentimental", guanyadora del premi Santiago Russinyol 1.956 , inèdita.

(Gran Enciclopèdia Catalana)